

PROTOCOL MELDCODE KINDERMISHANDELING EN HUISELIJK GEWELD

Definitie kindermishandeling

Kindermishandeling is een verzamelnaam. Onder kindermishandeling verstaan we elk gedrag van een volwassene waardoor een kind lichamelijk of psychisch schade kan oplopen. Dat gedrag kan bewust, onbewust, actief (een kind iets aandoen) of passief zijn (iets nalaten te doen).

Kindermishandeling vindt vaak plaats in de huiselijke kring door bijvoorbeeld de ouders of verzorgers van het kind.

De meeste ouders of verzorgers mishandelen of verwaarlozen hun kind niet met opzet. Vaak kunnen zij door eigen problemen de zorg voor hun kind niet (meer) aan of weten ze niet goed wat hun kind nodig heeft. In gezinnen waar sprake is van kindermishandeling, is vaak een patroon ontstaan dat niet gemakkelijk kan worden doorbroken. Hoe lang de mishandeling speelt en hoe vaak het kind wordt mishandeld, heeft invloed op de ernst van de schade die het kind oploopt. Ook buitenshuis kan een kind worden mishandeld, verwaarloosd of seksueel worden misbruikt. In de meeste situaties gaat het om een bekende volwassene die door het kind wordt vertrouwd en van wie het kind op een of andere manier afhankelijk is. In de Jeugdwet art. 1 wordt kindermishandeling als volgt omschreven: "Kindermishandeling is elke vorm van een voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of van onvrijheid staat, actief of passief, opdringen waardoor ernstige schade wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel." Ook verwaarlozing en het onthouden van noodzakelijke hulp, medische zorg en onderwijs vallen hieronder.

Vormen van kindermishandeling

Over het algemeen worden de volgende vormen van kindermishandeling onderscheiden:

- Lichamelijke mishandeling
- Lichamelijke verwaarlozing
- Emotionele of psychische mishandeling
- Emotionele of psychische verwaarlozing
- Seksueel misbruik, incest, kinderporno e.d.
- Getuige zijn van huiselijk geweld, ruzie en vechten tussen ouders (waaronder ook vechtscheiding)

Soms zijn kinderen slachtoffer van één van deze vormen van kindermishandeling, maar vaker komen meerdere vormen tegelijkertijd voor. Het kind wordt bijvoorbeeld zowel geslagen als uitgescholden.

Daarnaast worden nog drie bijzondere categorieën van kindermishandeling genoemd:

- Cultuur- en/of religie-gerelateerde mishandeling, zoals meisjesbesnijdenis, eerwraak en uitdrijvingsrituelen.
- Bedreiging van een ongeboren kind.
- Pediatric Condition Falsification en Factious Disorder by Proxy.

Ook het onthouden van onderwijs valt formeel onder het begrip kindermishandeling en dus onder de toepassing van de meldcode. Als verschillen van mening tussen enerzijds de ouders en anderzijds de onderwijsinstelling(en) en het samenwerkingsverband passend onderwijs leiden tot een patstelling, leidt dit in een toenemend aantal gevallen tot een melding bij Veilig Thuis. Onderwijsprofessionals moeten ervoor waken dat deze stap uit de meldcode niet te licht wordt genomen. Immers, verschil van inzicht over de onderwijsondersteuningsbehoefte van een kind is

niet per definitie een signaal van kindermishandeling. In stap 2 van de meldcode (collegiale consultatie, advies Veilig Thuis of andere deskundige) dient men zich hiervan nadrukkelijk te vergewissen, evenals van de juiste uitvoering van stap 3 (gesprek met de ouders).

Kindermishandeling kan voor kinderen ernstige gevolgen hebben, op korte en lange termijn. Mishandeling en verwaarlozing kunnen leiden tot lichamelijk letsel, gedragsproblemen, emotionele problemen, een ontwikkelingsachterstand, hechtingsproblemen en een post-traumatische stress stoornis. Deze gevolgen hangen samen met de beschadiging van het basisgevoel van veiligheid en van het vertrouwen in volwassenen en met het gevoel geen controle te hebben over je eigen situatie. Mishandelde kinderen zijn vaak op hun hoede, voelen zich schuldig over de mishandeling of het misbruik. Ze voelen zich alleen of in ieder geval 'anders dan anderen'. Voor kinderen die worden mishandeld, verwaarloosd of seksueel worden misbruikt, is het essentieel dat zij worden gezien en gehoord door volwassenen in hun omgeving die (professioneel) betrokken zijn en die zij vertrouwen. Het is belangrijk dat de kinderen serieus worden genomen en dat ze een rol hebben in de besluitvorming. Dat helpt kinderen om te herstellen van hun ervaringen en versterkt hun zelfvertrouwen en hun gevoel van controle. Bovendien zijn kinderen een cruciale gesprekspartner: ze beschikken over onmisbare informatie over hun situatie en kunnen vaak goed meedenken over mogelijke oplossingsrichtingen. Professionals kunnen alleen een goede inschatting maken van de situatie en van de impact daarvan op het kind als zij het kind zien en spreken en nagaan waar het behoefte aan heeft. Bovendien kunnen zij dan beter beslissingen nemen die in het belang zijn van het kind. Wanneer kinderen worden betrokken bij beslissingen over hun situatie is de kans groter dat de interventies slagen. Ook heeft dat een positieve invloed op de veiligheid van kinderen.

Definitie huiselijk geweld

Huiselijk geweld is geweld dat wordt gepleegd door iemand uit de huiselijke kring of uit de familiekring van het slachtoffer. Dit kunnen (ex-)partners, gezins- en familieleden of huisvrienden zijn. De meest bekende vorm van huiselijk geweld is lichamelijk geweld: slaan, schoppen, krabben, bijten en alle andere vormen van geweld waar fysiek contact bij komt kijken. Bij psychisch huiselijk geweld wordt het slachtoffer uitgescholden, gekleineerd of is er sprake van (subtiele vormen van) manipulatie, dwang en/of dreiging. Ook lichamelijke en psychische verwaarlozing (bijvoorbeeld onthouden van lichamelijke verzorging en/of affectie), financiële uitbuiting, huwelijksdwang, achterlating en seksueel misbruik zijn vormen van huiselijk geweld. Afhankelijk van de leeftijd van het slachtoffer, de vorm van mishandeling en de relatie tussen slachtoffer en pleger wordt er gesproken van kindermishandeling, (ex-) partnergeweld, oudermishandeling, ouderenmishandeling of eer gerelateerd geweld.

Waarom een meldcode?

Scholen spelen een belangrijke rol in het signaleren en melden (van vermoedens) van kindermishandeling. Sinds januari 2019 zijn de kinderopvang en het onderwijs wettelijk verplicht om te werken met de meldcode Huiselijk geweld en kindermishandeling met afwegingskader (de zogenoemde verbeterde meldcode). Mishandeling, in welke vorm dan ook, is niet aanvaardbaar. Het signaleren van kindermishandeling is dan ook een verantwoordelijkheid van iedereen, zeker in het onderwijs waar kinderen elke dag verkeren. Door (mishandelde) kinderen een rustige en veilige omgeving te bieden, kan de school een belangrijke bijdrage leveren aan hun ontwikkeling. Steun van een betrouwbare volwassene is cruciaal om schade te beperken. Professionals in het onderwijs, zoals leerkrachten, maar ook intern begeleiders kunnen zulke betrouwbare volwassenen zijn. Doordat ze kinderen een paar dagen per week, een paar uur per dag zien, hebben ze veel gelegenheid om kinderen de steun te geven die ze nodig hebben. Door kinderen positieve ervaringen te laten opdoen en hen te helpen zich veilig te voelen op school, kunnen leerkrachten de natuurlijke veerkracht van kinderen versterken. Nadrukkelijk moet hier worden gesteld dat de school geen hulpverleningsorganisatie is. 'Signaleren', 'een veilige omgeving bieden' en 'hulpverlening inschakelen' zijn sleutelbegrippen. Het is daarom van groot belang dat scholen goede samenwerkingsafspraken hebben gemaakt met de lokale wijkteams in de gemeentes en met Veilig Thuis. Het Handelingskader beschrijft een aantal richtlijnen en afspraken waar een onderwijsorganisatie minimaal aan zou moeten voldoen en formuleert afspraken en taken op beleids- en uitvoeringsniveau. Dit betekent dat het Handelingskader betrekking heeft op zowel het (midden)management, zoals het College van Bestuur en de schoolleiding, als op de uitvoerende medewerkers (onderwijsgevend en ondersteunend personeel).

Meldcode is geen meldplicht

Een verplichte meldcode is iets anders dan een meldplicht. Bij een meldplicht moet de professional zijn vermoeden van geweld melden bij andere instanties, bijvoorbeeld bij Veilig Thuis of Steunpunten Huiselijk Geweld. Die verplichting bestaat niet bij een meldcode.

Door te werken met een meldcode blijft de beslissing om vermoedens van huiselijk geweld en kindermishandeling wel of niet te melden, berusten bij de professional. Het stappenplan [Het protocol en de afwegingsvragen](#) van de meldcode biedt bij die afweging houvast.

De vijf basiseisen

De volgende vijf basiseisen zijn in dit Handelingskader verwerkt:

1. Er is een protocol meldcode conform de eisen zoals omschreven in de verbeterde meldcode 2019. (zie bijlage 1)
2. Iedere instelling heeft een of meer geschoolde aandachtsfunctionarissen huiselijk geweld en kindermishandeling.
 - De aandachtsfunctionaris draagt zorg voor een adequate uitvoering van de meldcode.
 - De meldcode en de werkwijze worden elk jaar in het schoolteam besproken en geëvalueerd.
 - De aandachtsfunctionaris is sparringpartner voor individuele medewerkers die zorgen hebben over een leerling. Hij/zij begeleidt medewerkers bij het signaleren en handelen en draagt zorg voor de interne afstemming van de acties die worden ondernomen.
 - Indien gewenst voert de aandachtsfunctionaris, in afstemming met de leerkracht, zelf gesprekken met ouders en kinderen.
 - Voor externe hulpverleningspartijen is de aandachtsfunctionaris het eerste aanspreekpunt.
 - De aandachtsfunctionaris zorgt voor een lijst met alle contactpersonen en hun contactgegevens.
3. Iedere professional die direct contact heeft met leerlingen wordt geschoold in het werken met de Meldcode.
4. Er is een plek in het elektronisch dossier waar de zorgen en ondernomen acties gedocumenteerd kunnen worden en makkelijk zijn terug te vinden.
5. Er is minimaal vier keer per jaar overleg met de belangrijkste ketenpartners over beleid en samenwerking in de praktijk.

Taken en verantwoordelijkheden

Het bestuur draagt zorg voor adequate samenwerkingsafspraken met de vertrouwensinspectie van het onderwijs, de gemeente(n), de jeugd-/sociale wijkteams, Veilig Thuis en de politie. Het bestuur maakt het mogelijk dat scholing en intervisie structureel onderdeel zijn van het takenpakket van de medewerkers. Het beleid is immers alleen effectief als alle medewerkers bijdragen aan de realisering van de doelstellingen.

Het bestuur zorgt voor:

- Voldoende budget voor professionalisering.
- Scholing gericht op het herkennen en signaleren van kindermishandeling, de taakverdeling in de onderwijsinstelling, de Wet meldcode, en de samenwerking met jeugd-/sociale wijkteams en Veilig Thuis.
- Training in advies- en gespreksvaardigheden, documenteren en rapporteren.
- Scholing gericht op kennis en vaardigheid in opvang/begeleiding kinderen (zoals traumasensitief onderwijs). Het bestuur draagt zorg voor een adequate ondersteuning van schoolleiders en aandachtsfunctionarissen. Enerzijds door middel van gerichte deskundigheidsbevordering en scholing, anderzijds door de beschikbaarheid van juridische, medische en maatschappelijke deskundigen. In de klachtenregeling van de onderwijsinstelling is de positie van de vertrouwenspersoon vastgelegd. Het bestuur informeert de vertrouwenspersoon of -personen over het beleid m.b.t. kindermishandeling en huiselijk geweld en maakt afspraken over de rol van de vertrouwenspersoon bij (vermoedens van) kindermishandeling en huiselijk geweld en over de samenwerking met de aandachtsfunctionaris(sen), onder andere bij het melden bij Veilig Thuis en het doen van aangifte. Het bestuur zorgt voor een adequaat en operationeel (digitaal) registratiesysteem.

Schoolleiding De schoolleider heeft het mandaat om het beleid van de onderwijsinstelling op de eigen school uit te voeren.

De volgende aspecten zijn hierbij van belang:

- De schoolleider is verantwoordelijk voor de implementatie van de meldcode. Hij/zij geeft het signaleren en voorkomen van kindermishandeling en huiselijk geweld een plaats in de interne ondersteuningsstructuur van de school en reserveert daarvoor voldoende personeelsformatie in het jaarlijkse werkverdelingsplan.
- De schoolleider geeft minimaal één medewerker de taak van aandachtsfunctionaris kindermishandeling en huiselijk geweld. Hij/zij faciliteert en ondersteunt de aandachtsfunctionaris en zorgt ervoor dat er afstemmingsafspraken worden gemaakt met het schoolmaatschappelijk werk en andere begeleidingsfunctionarissen. De taak van aandachtsfunctionaris kan, afhankelijk van de specifieke schoolorganisatie, worden gecombineerd met andere taken, zoals coördinator sociale veiligheid, zorgcoördinator of intern begeleider. Als er meerdere aandachtsfunctionarissen zijn, draagt de schoolleider zorg voor een adequate coördinatie.
- De schoolleider maakt het thema kindermishandeling en huiselijk geweld bespreekbaar in het team. In samenspraak met de aandachtsfunctionaris initieert de schoolleider scholing voor en begeleiding van het schoolteam, zodat alle medewerkers kindermishandeling/huiselijk geweld op professionele wijze kunnen signaleren en aanpakken en de slachtoffers een veilige omgeving kunnen bieden.
- In het PO legt en onderhoudt de schoolleider contacten met het management van de kinderopvang i.v.m. de overdracht van de kinderen. De schoolleider ziet erop toe dat er contact is met de BSO die wordt bezocht door de kinderen van de school. Is het nodig om de meldcode toe te passen, dan werkt de PO-school samen met de BSO om te voorkomen dat er twee verschillende trajecten worden doorlopen.
- De schoolleider zorgt er in samenspraak met de aandachtsfunctionaris voor dat er voorlichting/ lesmateriaal over kindermishandeling en over het kinderrechtenverdrag wordt ontwikkeld en geïmplementeerd.
- De schoolleider organiseert voorlichting aan ouders over het beleid en de werkwijze m.b.t. kindermishandeling en huiselijk geweld en over de samenwerking met de externe instanties.
- In samenspraak met de aandachtsfunctionaris zorgt de schoolleider (conform bestuurlijke samenwerkingsafspraken) voor duidelijke communicatielijnen en heldere werkafspraken met de kinderopvang (PO), de jeugd-/sociale wijkteams, Veilig Thuis en met de politie. De schoolleider voert zo nodig zelf taken uit in het kader van de meldcode (deelname aan oudergesprekken en overleg met het jeugd- en/of (sociale) wijkteam en met Veilig Thuis).

Aandachtsfunctionaris kindermishandeling en huiselijk geweld Elke school heeft een (geschoolde) aandachtsfunctionaris kindermishandeling en huiselijk geweld. Dit is een medewerker van de school, die beschikt over uren, scholing en budget. De aandachtsfunctionaris draagt zorg voor een adequate uitvoering van de meldcode. De meldcode en de werkwijze worden elk jaar in het schoolteam besproken en geëvalueerd. De aandachtsfunctionaris is sparringpartner voor individuele medewerkers die zorgen hebben over een leerling. Hij/zij begeleidt medewerkers bij het signaleren en handelen en draagt zorg voor de interne afstemming van de acties die worden ondernomen. Indien gewenst voert de aandachtsfunctionaris, in afstemming met de leerkracht of andere functionarissen, zelf gesprekken met ouders en kinderen. Voor externe hulpverleningspartijen is de aandachtsfunctionaris het eerste aanspreekpunt. Daartoe onderhoudt hij/zij regelmatig contact met de aandachtsfunctionaris van de kinderopvang (PO) en met medewerkers van het wijkteam en van Veilig Thuis. De aandachtsfunctionaris zorgt voor een lijst met alle contactpersonen en hun contactgegevens. De aandachtsfunctionarissen zijn op de scholen van SCPO- Albrandswaard tevens ook de IB-ers van de school.

Individuele medewerker (onderwijsgevend en ondersteunend personeel) Elke medewerker beschouwt het signaleren van kindermishandeling en huiselijk geweld als onderdeel van zijn of haar functie. De medewerkers zijn bereid om activiteiten uit te voeren in het kader van de meldcode en om de slachtoffers een veilige omgeving te bieden. Bij (vermoedens van) kindermishandeling of huiselijk geweld neemt de medewerker contact op met de aandachtsfunctionaris om de meldcode te kunnen uitvoeren.

Elke medewerker beschouwt het signaleren van kindermishandeling en huiselijk geweld als onderdeel van zijn of haar functie. De medewerkers zijn bereid om activiteiten uit te voeren in het kader van de meldcode en om de slachtoffers een veilige omgeving te bieden. Bij (vermoedens van) kindermishandeling of huiselijk geweld neemt de medewerker contact op met de aandachtsfunctionaris om de meldcode te kunnen uitvoeren.

Dat houdt in:

- De medewerker brengt de signalen in kaart (zie bijlage signaleringsformulier).
- De medewerker overlegt met collega's, de aandachtsfunctionaris of andere deskundigen om de signalen te duiden en wint zo nodig advies in bij het wijkteam.
- De medewerker voert een of meer gesprekken met ouders/verzorgers/kind, samen met de aandachtsfunctionaris, om de zorgen te bespreken en (indien van toepassing) te adviseren over hulpverlening.
- De medewerker neemt in overleg met de aandachtsfunctionaris een beslissing over de eventuele volgende stappen van de meldcode.
- De medewerker volgt scholingsbijeenkomsten zodat hij/zij voldoende kennis en vaardigheden verwerft om een adequate bijdrage te leveren aan de uitvoering van het beleid van de school.

De stappen van de landelijke meldcode

In het basismodel meldcode is toegelicht waaruit de 5 stappen in elk geval moeten bestaan.

Stap 1: in kaart brengen van signalen.

Stap 2: collegiale consultatie en zo nodig raadplegen bij Veilig Thuis of het Steunpunt Huiselijk Geweld.

Stap 3: Gesprek met ouder(s) en/of kind leerkracht en met IB/aandachtsfunctionaris.

Stap 4: wegen van het geweld of de kindermishandeling. [Wegen: 5 vragen \(vermoeden\) geweld of kindermishandeling](#)

Stap 5: beslissen: hulp organiseren of melden. [Beslissen:](#)

[beslissing 1 Melden bij veilig thuis](#)

[Beslissing 2: Is hulpverlening \(ook\) mogelijk?](#)

Bij signalen van 'aan een gerelateerd geweld', seksueel geweld of van vrouwelijke genitale verminking, is specifiekere informatie nodig, bel daarom altijd Veilig Thuis of ASHG voor advies.

Figuur 2: Nieuwe situatie: Meldcode met afwegingskader

Uitwerking van de vijf afwegingsvragen en beslissingen in stappen 4 en 5 van de meldcode voor het onderwijs en leerplicht .

1. Vermoeden wegen

Ik heb de stappen 1 t/m 3 van de Meldcode doorlopen en

A: op basis van deze doorlopen stappen is er geen actie nodig: dossier vastleggen en sluiten

B: ik heb een sterk vermoeden van huiselijk geweld en/of kindermishandeling

Het bevoegd gezag van mijn school is op de hoogte (in geval het vermoeden door schoolmedewerker wordt geconstateerd). Ga verder naar afweging 2.

2. Veiligheid

Op basis van de stappen 1 t/m 4 van de Meldcode schatten wij als school (functionarissen en bevoegd gezag)/leerplicht in dat er sprake is van acute en/of structurele onveiligheid:

A: NEE -> ga verder naar afweging 3

B: JA of twijfel -> direct (telefonisch) (anoniem) melding doen bij Veilig Thuis. De afwegingen hierna worden met Veilig Thuis doorlopen.

3. Hulp

Ben ik, of iemand anders in mijn school¹ of een ketenpartner² /ben ik als leerplichtambtenaar in staat om effectieve hulp te bieden of te organiseren en kan de dreiging voor mogelijk huiselijk geweld of kindermishandeling afgewend worden?

A: NEE -> melden bij Veilig Thuis, die binnen 5 werkdagen een besluit neemt en terugkoppelt naar de melder

B: JA -> ga verder met afweging 4

4. Hulp

Aanvaarden de betrokkenen de hulp zoals in afweging 3 is georganiseerd en zijn zij bereid zich actief in te zetten?

A: NEE -> melden bij Veilig Thuis

B: JA -> hulp in gang zetten, termijn afspreken waarop effect meetbaar of merkbaar moet zijn.

Zo concreet mogelijk maken en documenteren. Spreek af wie welke rol heeft en benoem casemanager. Spreek af welke taken alle betrokkenen en specifiek de casemanager heeft, zodat de verwachtingen voor iedereen helder zijn. Leg vast, voer uit en ga verder met afweging 5.

5. Resultaat

Leidt de hulp binnen de afgesproken termijn tot de afgesproken resultaten ten aanzien van de veiligheid, het welzijn en/of het herstel van de direct betrokkenen?

A: NEE -> melden bij Veilig Thuis

B: JA -> hulp afsluiten met vastgelegde afspraken over het monitoren³ van de veiligheid van alle betrokkenen.

Algemene meldnormen (leidende principes t.b.v. afwegingskaders)

Het doen van een melding bij Veilig Thuis van mogelijk huiselijk geweld of mogelijke kindermishandeling is een professionele norm en als zodanig noodzakelijk:

Meldnorm A	In ALLE gevallen van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid.
Meldnorm B	In alle ANDERE gevallen waarin de aandachtsfunctionaris/leerplichtambtenaar meent dat hij, gelet op zijn competenties, zijn verantwoordelijkheden en zijn professionele grenzen, in onvoldoende mate effectieve hulp kan bieden of kan organiseren bij (risico's op) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.
Meldnorm C	Als een aandachtsfunctionaris/leerplichtambtenaar die hulp biedt of organiseert om betrokkenen te beschermen tegen het risico op huiselijk geweld en/of kindermishandeling constateert dat de onveiligheid niet stopt of zich herhaalt.

Jaarlijks bespreken en evalueren van de Meldcode op de scholen

Op de scholen binnen SCPO Albrandswaard wordt de Meldcode aan de start van ieder schooljaar in augustus/september bij alle medewerkers onder de aandacht gebracht en worden het Protocol en alle afspraken omtrent de Meldcode besproken. De leerkrachten krijgen alle benodigde documenten toegezonden en/of wordt kenbaar gemaakt hoe ze over deze kunnen beschikken. Tevens vindt er jaarlijks in juni een enquête plaats waar alle medewerkers aan kunnen geven of ze bekend zijn met de Meldcode en het Protocol. Wat loopt goed en wat kan beter. Ook kunnen de medewerkers aangeven waar de behoefte ligt om de Meldcode nog beter te kunnen laten functioneren. De aandachtsfunctionarissen dragen hier zorg voor en nemen het initiatief in deze. De uitslag van de enquête wordt in het BZT met alle IB -ers en bovenscholings directeur besproken. Van hieruit kunnen in het directieoverleg acties volgen zoals bv. op het gebied van scholing.

Ketensamenwerking in de hulpverlening

Van de preventie van kindermishandeling en huiselijk geweld tot de nazorg: ketensamenwerking is noodzakelijk.

De belangrijkste ketenpartners zijn:

- Wijkteams ondersteuning bij gedragsproblemen, emotionele problemen, bij kinderen met een verstandelijke beperking en bij opvoedingsproblemen. Vaak is er sprake van meerdere problemen tegelijk, waaronder kindermishandeling en/of huiselijk geweld. Het wijkteam is de eerste lijn, die de school bij kindermishandeling kan inschakelen, mede omdat het betreffende gezin vaak al bekend is bij de hulpverlening.
- Politie Deze partner komt in beeld bij acute veiligheidsproblemen en als er aangifte wordt gedaan. Veel kinderen gaan de volgende dag gewoon naar school. De leraar weet vaak niet dat er die nacht thuis iets ernstigs is gebeurd, terwijl de leraar in zo'n situatie juist heel veel kan betekenen voor het kind. Als het kind steun krijgt in de vertrouwde schoolomgeving en zich daar veilig voelt, kan dat de stress van het kind verminderen en heeft het kind meer rust om te leren en zich te ontwikkelen
- Veilig Thuis Veilig Thuis is het advies- en meldpunt voor huiselijk geweld en kindermishandeling. Kinderen, jongeren, volwassenen en ouders, slachtoffers, plegers, omstanders en professionals; iedereen kan contact opnemen met Veilig Thuis om zorgen en vermoedens van kindermishandeling te bespreken. Veilig Thuis geeft advies en bespreekt met de melder wat er moet gebeuren. Veilig Thuis onderzoekt zo nodig de betreffende situatie en brengt de juiste hulp op gang. Er is in elke regio een Veilig Thuisorganisatie. Op de scholen van SCPO-Albrandswaard wordt de Meldcode standaard meegenomen in het driehoeksoverleg tussen school, CJG en Wijkteam dat 6 keer per jaar plaatsvindt.

Dossiervorming De beroepskracht legt alle stappen die hij zet en de contacten die hij heeft, zorgvuldig vast in het dossier van de leerling, zodat hij op basis van alle relevante gegevens waarover hij beschikt, besluiten kan nemen over het in gang zetten van hulp of het doen van een melding. Ook de uitkomsten van adviesgesprekken met collega's en adviesvragen en meldingen bij het ASHG of Veilig Thuis worden vanzelfsprekend vastgelegd in het dossier. Uiteraard wordt ook een eventuele melding bij het ASHG of Veilig Thuis vastgelegd in het dossier. De dossiervorming blijft beperkt tot de eigen bemoeienis van de beroepskracht of instelling. Heeft bijvoorbeeld een school de zaak overgedragen aan Veilig Thuis, dan worden de volgende stappen daar aangegetekend. De school maakt dan alleen nog opnieuw aantekeningen als ze na de melding

zelf toch weer nieuwe stappen zet, bijvoorbeeld als er nieuwe signalen zijn die er op duiden dat het geweld niet is gestopt, dat het is teruggekeerd of dat het ernstigere vormen aanneemt. Op de scholen van SCPO-Albrandswaard staan alle gegevens in het dossier van Parnassys van de desbetreffende leerling. Leerkrachten vullen verplicht het signaleringsformulier in als er vermoeden bestaat of een ander signaal is met betrekking tot kindermishandeling en seksueel geweld. Dit Signaleringsformulier wordt als bestand in Parnassys onder bestandscategorie "Signaleringslijst Meldcode" toegevoegd aan het persoonlijke dossier van de desbetreffende leerling. Tevens maakt de leerkracht notitie van alle gesprekken die n.a.v. deze signalering worden gevoerd zowel met ouders als met collega's en/of andere professionals en ketenpartners. Deze notitie wordt gezet onder notitiekopje "Logboek Meldcode".

Vragen van toestemming

Bij het verstrekken van gegevens van een cliënt aan een ander, dus ook bij het doen van een melding bij Veilig Thuis of aan het Advies en Steunpunt Huiselijk Geweld, geldt als hoofdregel dat de beroepskracht zich inspannt om toestemming voor zijn melding te krijgen. Geeft de cliënt zijn toestemming, dan kan een melding worden gedaan. Weigert de cliënt, ondanks de inspanning van de beroepskracht, zijn toestemming, dan houdt het niet op maar maakt de beroepskracht een nieuwe afweging. Bij het besluit om de geheimhouding te doorbreken, speelt de positie van de cliënt een belangrijke rol. Bij cliënten die zich in een afhankelijke positie bevinden waardoor ze minder goed in staat zijn zelf op te treden tegen mishandeling of geweld, zal een beroepskracht eerder dan 'gemiddeld' kunnen besluiten dat hij zijn zwijgplicht verbreekt. Te denken valt aan kinderen en jongeren.

Leeftijdsgrenzen bij het vragen van toestemming

De Wet bescherming persoonsgegevens bepaalt dat een cliënt vanaf zijn 16^e jaar zelf toestemming geeft aan een beroepskracht voor het verstrekken van zijn gegevens aan een ander (al dan niet in de vorm van het doen van een melding). Als het gaat om een cliënt vanaf 12 of 16 jaar die nog thuis woont, moet er ook gesproken worden met de ouders. Want bij de melding worden doorgaans niet alleen gegevens over de jongere verstrekt maar ook over zijn ouder(s). Van het vragen van toestemming kan worden afgezien in verband met de veiligheid van de cliënt, van de beroepskracht of die van anderen.

SISA

Iedere gemeente in Nederland is aangesloten op een verwijsindex. Alle verwijsindexen zijn aan elkaar verbonden via de landelijke verwijsindex (VIR). SISA is de regionale verwijsindex voor Rotterdam en 13 omliggende gemeenten. SISA is het SamenwerkingsInstrument Sluitende Aanpak maar staat ook voor Signaleren en Samenwerken. Het is een (computer)systeem dat inzichtelijk maakt welke professionals betrokken zijn rondom een jeugdige van 0 tot 23 jaar of diens gezinssysteem. Het is belangrijk dat alle betrokken organisaties dit vroegtijdig van elkaar weten en zo sneller kunnen schakelen en samenwerken. Tijdig gebruik maken van SISA en elkaar tijdig leren kennen maakt de kans op een onvolledige analyse van de problematiek en escalaties kleiner en kan inzet van dubbele trajecten voorkomen. Het werken met SISA is opgenomen in de Jeugdwet (artikel 7.1.2.1). Binnen de regio Rotterdam is afgesproken dat alle organisaties die met kinderen (of volwassenen met kinderen) werken aangesloten zijn op SISA en hun betrokkenheid vroegtijdig signaleren in SISA.

